

Jämtgeten

Jämtgeten är en oförädlad lantrasget med anpassning till fäboddrift. Den var förr vanlig i framförallt Jämtland och Härjedalen. Det som i första hand skiljer den från den sydligare allmogegeten är just anpassningen till det nordliga klimatet, bete och foder.

Ursprung

Dagens besättningar av jämtget härstammar dels från Skånes djurpark, dels från en privatbesättning i Aspås i norra Jämtland, den s.k. Engla-stammen.

Jämtgetterna på Skånes djurpark kom till parken 1951 från Oviken i Jämtland, och de var alla vita och behornade. Eventuella färgade individer tog man bort från aveln. Med jämna mellanrum köpte man in nya vita och behornade bockkillingar från gårdar i norra Sverige.

Jämtgetterna ur Engla-stammen kom till Engla Perssons gård i Aspås 1942. Engla i sin tur hade köpt sin första get från en gård i Rödöns socken, vars getter enligt en uppgift hade funnits på gården lika länge som gården själv funnits, dvs åtminstone sedan slutet av 1800-talet. Engla Persson hade som mest ett trettiotal getter samt två bockar, de hade alla de färger som förekommer hos dagens jämtgetter. Getterna fanns på gården i Aspås till 1991, då de togs över av Skansen och Fredriksdals friluftsmuseum.

Utseende

Jämtgeten är lite smäckrare, elegantare och lite mer finlemmad i jämförelse med göingegeten. Huvudet är smalare och finare. Färgen är vanligen vit eller vit med mörkare tecken i form av ansiktsmask och ryggål i brunt, svart eller grått. Bruna/viltfärgade djur förekommer liksom brunbältade. Svartbrokigt har förekommit i någon besättning. Behorning är vanligast, men det förekommer kulliga djur.